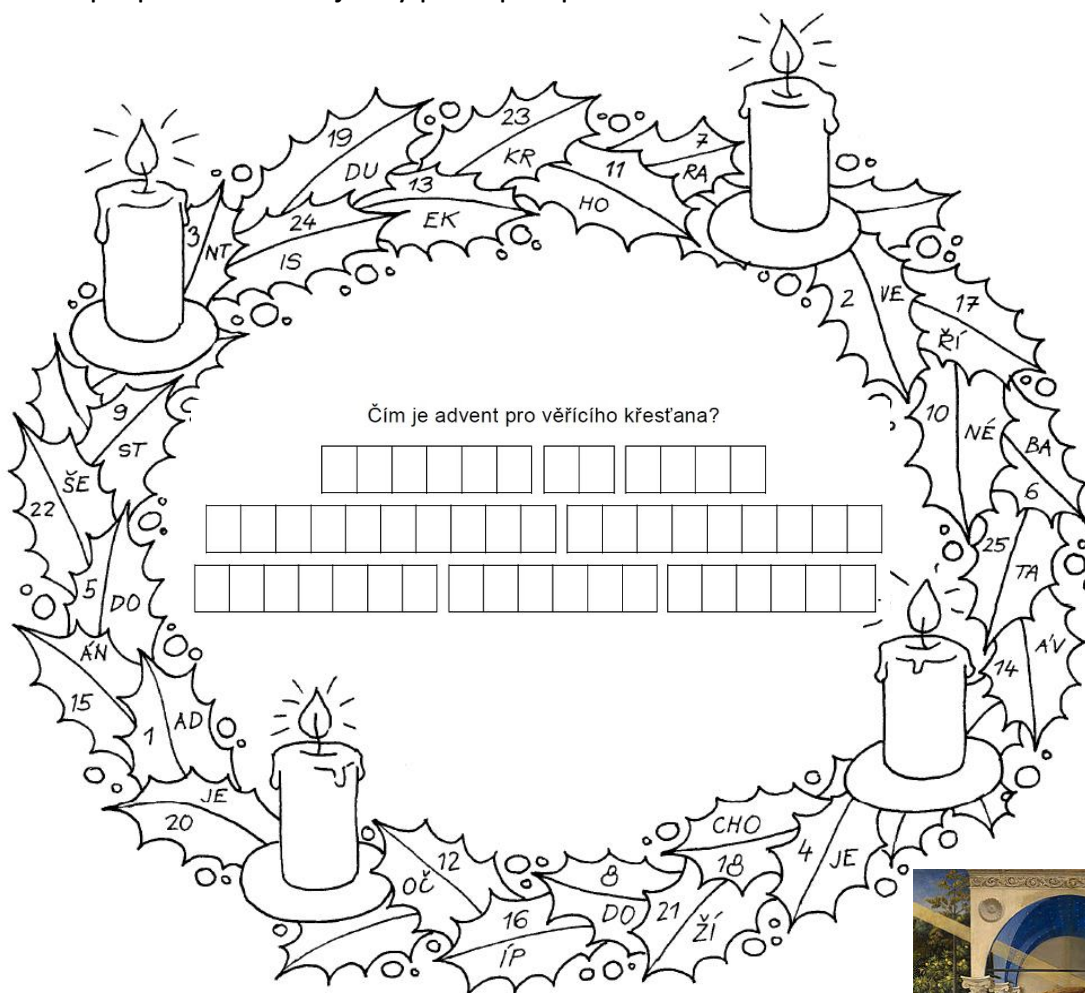

Pracovní list pro distanční výuku 3. a 4. ročníku náboženství Odry

7 Advent: čtvrtá neděle

Na adventním věnci se rozzářily už všechny svíce. Znamená to, že se doba očekávání Ježíšova příchodu se přiblížil k závěru. Na co bychom neměli zapomenout? To vyluštíš z tajenky adventního věnce složeného z listů cesmíny. Každý lístek má své číslo a slabiku. Přepiš písmena do tajenky postupně podle čísel od 1 do 25.

Co se čte v kostele na 4. neděli adventní
podle evangelisty Lukáše 1, 26-38

Bůh poslal anděla Gabriela do Nazareta k dívce jménem Maria. Přišel k Marii a řekl: „Raduj se, Maria! Bůh je s tebou!“ Maria se polekala. Gabriel však řekl: „Neboj se, Maria, Bůh tě má rád a vybral tě. Budeš mít dítě a dáš mu jméno Ježíš.“ Maria se zeptala: „Jak se to může stát? Vždyť nemám žádného muže?“ Anděl jí řekl: „Sestoupí na tebe Duch Svatý. To dítě bude Boží syn. U Boha je možného všechno.“

Tu mu Maria řekla: „Jsem Boží služebnice. Ať se mi stane, co chce Bůh.“

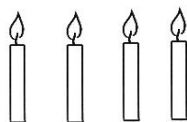
Dnes jsme se v evangeliu dozvěděli, že anděl Marii oznamuje narození dítěte - Ježíše.

Co děláme, když má někdo narozeniny?
Dáváme mu dárky. Jaký dárek by asi nejvíce potěšil Ježíše?

Nepotřebuje nic, co se prodává za peníze, ale má radost, když děláme hezké věci.

Dokážeš nějaký dárek vymyslet?

Konec Adventního příběhu na pokračování

*Do bublin vepiš,
co si postavy myslí,
nebo co říkají.*

Za chvíli slyší sova, lev i ovečka v temné uličce klapot kopyt a vidí mihotavé světlo lucerny. Vedle mladého muže kráčí nějaký oslík, který nese na hřbetě mladou ženu. Oslík už je dlouhou cestou unavený. Několik kroků od sovy, lva a ovečky stojí stará stáje. U ní se oslíkovy kroky zastaví. Tady jejich cesta zatím končí.

Muž uváže oslíka ke kůlu a láskyplně ho poplácá po hřbetě. Potom pomůže mladé ženě slézt z oslíkova hřbetu a podpírá ji těch několik kroků do stáje. Brzy nato zazáří oknem do temnoty malé světélko.

Je slyšet, jak osel hubuje: „Jsem osel a oslem navždy zůstanu. Pořád musím jenom nosit těžké náklady nebo lidi. Bože, alespoň jednou ve svém životě bych chtěl dostat nějaký velký úkol a nést také nějakého důležitého člověka. Copak toho chci tak moc?“

Najednou všichni zaslechnou hlasitý pláč malého dítěte. Ten pláč vychází ze stáje. Ve stejném okamžiku spatří lev novou hvězdu, jak stoupá nad městem. Sova rozčileně poskakuje na střeše sem a tam. Lev si líže srst.

Ovečka šeptá: „Co se to děje, už se vůbec nebojím! Můj strach je pryč!“ Osel natahuje své dlouhé uši, aby lépe slyšel.

Sova pak zatřepetá křídly a snese se ze střechy ke stáji. Ostatní zvířata ji následují, Brzy uslyší otevřenými dveřmi stáje hlas ženy: „Děkuji ti, Bože. Ty jsi tak dobrý a staráš se o nás. Nezapomínáš na chudé lidi, Všichni jsou pro tebe důležití. Jak nás máš rád!“ Zvířata natahují své krky škvírou ve dveřích. Ve stáji leží dítě. „Emanuel!“ řekne sova, „Můj král!“ zašeptá lev. „Můj pastýř!“ zabečí ovce. „A já jsem ho nesl, já, osel, jsem nesl největšího Pána světa,“ zastříhá oslík radostně ušima. Všichni se tlačí ke stáji a je jim všem tak nějak dobře.

